

De invoering van het betalingsbevel in België:
Onderzoek, bedenkingen en oproep:

Annex 2: eerste versie: 21/01/2009

Nu ook met aandacht voor Verordening 861/2007 en de (Europese) procedure voor geringe vorderingen (en wetsvoorstel 1243/001)

Aanzet tot alternatieve wetsvoorstellen:

- een nieuwe (eenzijdige) procedure om een betalingsbevel te bekomen voor onbetwiste geldvorderingen
- een nieuwe (tegensprekelijke) procedure voor geringe vorderingen

Inhoud

Inleiding

A. Summiere rechtspleging geringe geldsom:
Grensoverschrijdende (en binnenlandse) aangelegenheden:

B.1. Summiere rechtspleging onbetwiste geldsom:
Grensoverschrijdende en binnenlandse “handelstransacties”

B.2. Summiere rechtspleging onbetwiste geldsom:
Grensoverschrijdende (en binnenlandse) transacties met consumenten en tussen particulieren onderling

Inleiding

Voorgaande 2 nota's betroffen enkel de **Verordening 1896/2006** en het wetsontwerp en de wetsvoorstellen die een gelijkaardige eenzijdige procedure tot bekomen van een **betalingsbevel** willen voorzien voor zgn. **onbetwiste schuldvorderingen**. Naast inhoudelijke bemerkingen bevatten ze ook een oproep om dergelijk bevel (nu nog) niet in te voeren in België voor wat betreft geldvorderingen van 'consumenten' en vorderingen 'tussen particulieren' en dit zeker niet voor zover dit 'binnenlandse aangelegenheden' zou betreffen.

Deze nota trekt de kwestie van het betalingsbevel enigszins open door ook te kijken naar **Verordening 861/2007** over een procedure met betrekking tot zgn. **geringe vorderingen**. Dat blijkt zeer interessant:

Ten eerste omdat deze Verordening ook een oplossing wil zijn voor vlottere en goedkopere invordering van openstaande schulden maar nu door een tegensprekelijke procedure voor te stellen, en geen eenzijdige zoals bij het betalingsbevel. Het kan dus ook anders.

Ten tweede om zo te laten zien dat bijv. onze KMO's dus niet enkel met het eenzijdige betalingsbevel van de afgrond kunnen worden gered en dit zeker niet wat betreft hun vorderingen op consumenten: de KMO's zouden met name vaak ook deze procedure voor geringe vorderingen kunnen aanwenden, bij vorderingen tot 2000 EUR, waarbij het zo is dat ook nu de tussenkomst van een (dure) advocaat of gerechtsdeurwaarder niet nodig is, dat de procedure snel en goedkoop is, dat er gewerkt kan worden met standaardformulieren, ...

Ten derde om te laten zien dat Europa toch niet helemaal het belang van en de voorkeur voor een minnelijke regeling van schulden is vergeten: bij deze procedure voor geringe vorderingen is het immers zo dat een rechter telkens wanneer nog zinvol een akkoord tussen de partijen zal willen bereiken en bewerkstelligen.

Ten vierde omdat het loutere bestaan (in de toekomst) van deze procedure voor geringe vorderingen een reden kan zijn om voor 'consumenten' of 'tussen particulieren' wat betreft 'binnenlands rechtsverkeer' het betalingsbevel niet in te voeren. Dit dan omdat tegen deze schuldenaren door de schuldeiser er reeds een andere snelle en goedkope procedure op te starten is, die met name minder de rechtswaARBorgen miskent van alle betrokken partijen. Dan zou een betalingsbevel niet meer zo nodig zijn ...

Ten vijfde omdat deze Verordening 861/2007 en de procedure die ze voor ogen heeft ook andere interessante en 'goede' doeleinden dient en vooral ook het toegankelijker maken van het gerecht. Verder is belangrijk te zien dat deze procedure voor geringe vordering niet enkel of hoofdzakelijk de schuldeisers/ondernemers tegemoet komt om betaling te bekomen en dat ze ook voor de consument interessant is, bijv. om een 'levering' of 'reparatie' af te dwingen. Het moet niet noodzakelijk en alleen maar over 'geld' gaan.

Ten zesde omdat beide procedures op elkaar zouden kunnen aansluiten en met name wanneer na verzet door de verweerder tegen een betalingsbevel de procedure zou moeten overgaan naar een gewone en tegensprekelijke gerechtelijke procedure: een overgang van de betalingsbevelprocedure naar een procedure voor geringe vorderingen (die ook eenvoudig, snel en goedkoop is) zou dan mogelijk gemaakt kunnen worden.

Ten zevende omdat, eenmaal de kwestie van betalingsbevel op deze manier is opengetrokken, het relatief gemakkelijker kan zijn de problematiek van het

betalingsbevel ook op andere manier in een “bredere context” te plaatsen. Men zou dan gemakkelijker binnen de materie van het betalingsbevel ook rekening willen houden met andere zaken zoals bijv. het verschil tussen minnelijke en gerechtelijke invordering (dat op de helling staat door het betalingsbevel) en de promotie door de overheid van echte alternatieven voor een gerechtelijke procedure zoals bemiddeling en arbitrage (waarvoor het betalingsbevel contraproductief is).

Het VCS blijft voorlopig bij haar standpunt dat de procedure van het betalingsbevel (voorlopig) niet of alleszins niet overhaast zouden moeten worden ingevoerd in België en zeker niet voor wat betreft het binnenlands rechtsverkeer en/of vorderingen op consumenten of tussen particulieren onderling. Het VCS erkent hierbij dat voor ‘grensoverschrijdende gevallen’ vanwege de **Verordening 1896/2006** er best wel een wetgevend optreden doorkomt (= in werking getreden 12/12/2008) wat ook geldt voor wat betreft **Verordening 861/2007** (= in werking getreden 01/01/2009). Voor ‘binnenlandse’ aangelegenheden zou men evenwel pas ten vroegste in de toekomst mogen aansluiten, en met name pas nadat eerst uitvoerig is kunnen worden gedebatteerd over deze beide procedures en hun gevolgen met in het bijzonder ook oog voor de consument en de zwakkeren in onze samenleving.

Wat het **betalingsbevel** nog betreft. Het VCS spreekt zich verder niet uit over de invoering van het betalingsbevel voor zgn. handelstransacties ongeacht dit binnenlands of grensoverschrijdend rechtsverkeer betreft (al lijkt het bijv. zo dat het betalingsbevel in bepaalde gevallen ook wel eens net de doodsteek voor een KMO kan betekenen). Voor ons van voornaam belang is dus dat dit (nog) **niet** wordt ingevoerd voor **consumenten** en **tussen particulieren** in **binnenlandse aangelegenheden**. Voor onze argumenten verwijzen we naar voorgaande 2 nota’s. We herhalen er hier 3:

Dit ten eerste omdat het geenszins verplicht is voor België dergelijke procedures te introduceren voor binnenlands rechtsverkeer aangezien beide Verordeningen enkel maar betrekking op situaties met verweerder en eiser die in een verschillend lidstaat van de EU wonen of hun zetel hebben.

Dit ten tweede omdat o.i. het absoluut niet noodzakelijk en gewenst is dat de situatie van een buitenlandse eiser (die wel van deze procedures zou kunnen genieten) met een Belgische eiser (die niet van deze procedures zou kunnen genieten) moet worden gelijkgesteld. Redenen hiervoor lijken immers louter een vorm van ‘intellectuele drang’ te zijn aangezien onderliggende situaties fundamenteel verschillend zijn, en dus een ongelijke behandeling perfect mogelijk maken: een buitenlandse schuldeiser heeft met name i.t.t. een Belgische eiser geen of weinig kennis van het Belgisch recht, geen eigen netwerk met bijv. Belgische vakorganisaties of rechtsbeoefenaars, niet steeds een evidente mogelijkheid om aanwezig op een zitting te zijn, ... En ook: moet men de Belgische consument en burger niet maximaal beschermen en zo procedures die zijn rechten miskennen zo weinig als het kan mogelijk maken, zeker als dit op geen enkele wijze verplicht is ?

Dit dan nog ten derde omdat o.i. verder ook de situatie van consumenten en particulieren enerzijds en professionele bedrijven, ondernemers, beoefenaars van vrije beroep en de overheid anderzijds fundamenteel verschillend is. Van deze laatste genoemde categorie kan en mag men in hun professionele relatie immers een grotere zorgvuldigheid verwachten wat betreft de administratieve opvolging van hun zaken en deze zijn al langer gewend aan vrije bewijsvoering en de omstandigheid dat hun eventueel stilzitten relatief gemakkelijk als een bewijs voor iets anders tot het

tegendeel (bijv. een aanvaarding) kan dienen. En wat de eerste categorie betreft, die hebben alleszins geen nood aan gemakkelijke manieren om de rechten die hen zijn toegekend te omzeilen door met name ineens bewijsregels te verlichten en vormvereisten overbodig te maken dan wel door inhoudelijke controle van de rechten en plichten van beide partijen te bemoeilijken.

Wat specifiek de **procedure voor geringe vorderingen** nog betreft. Het VCS ziet al veel voordelen in deze procedure, zeker in vergelijking met de procedure van het betalingsbevel: het is een tegensprekelijke procedure, een toegankelijke procedure door het gebruik van standaardformulieren, ook een snelle en eenvoudige procedure, een procedure waarbinnen de rechter een akkoord zal willen bereiken indien mogelijk, ... Op heden heeft het VCS evenwel ook nog vragen bij deze procedure en met name op vlak van de “bewijsregels” en de omstandigheid dat het geschil niet noodzakelijk “juridisch” door de partijen zou moeten worden beoordeeld. Daarom ook dat wat betreft deze procedure het VCS er (voorlopig) voor pleit deze procedure (nog) niet in te voeren voor vorderingen tegen consumenten en tussen particulieren onderling in binnenlandse aangelegenheden.

Omdat er toch enige druk blijkt te bestaan om de beide Verordeningen uit te voeren in Belgische wetgeving, omdat er een politieke wens is ook voor binnenlandse aangelegenheden dergelijke procedures te voorzien, omdat de financiële crisis om maatregelen lijkt te roepen, wordt op heden de hierna volgende oefening nu (toch) al gedaan: het **suggereren van alternatieve wetsvoorstellen** die enerzijds **maximaal in overeenstemming zijn met de genoemde Verordeningen** maar die anderzijds ook **maximaal ieders fundamentele rechten willen waarborgen**. Ten eerste om alles overzichtelijk nog eens naast elkaar in oenschouw te kunnen nemen, en met name ook de procedure voor geringe vorderingen. Al is het verder maar om de ontbrekende stukken (gelet op de Verordeningen) te laten zien in de huidige wetsvoorstellen en de kansen die nu nog open liggen om deze voorstellen aan te passen en te verfijnen (ook al zou men de procedure enkel invoeren voor grensoverschrijdende transacties) en dit zeker indien men echt zinnens is congruentie met de Europese variant van deze procedures te voorzien. Al is het verder maar om zo enkele concrete suggesties als VCS op wetgevend gebied te hebben gedaan om de consumenten en particulieren bij deze procedures beter te beschermen. Het VCS hoopt hierbij dat dit laatste (voorlopig) alleen maar interessant zal zijn om een dergelijke procedure voor grensoverschrijdende transacties te beoordelen.

Wat hierna volgt is evenwel **slechts een aanzet** tot wetsvoorstellen en heeft sowieso verdere uitwerking nodig. Weliswaar is het zo dat dicht bij tekst van de betreffende verordeningen is gebleven maar anderzijds worden her en der ook keuzes gemaakt binnen de mogelijkheden voorhanden. En zo worden er verder bijv. geen kruisverwijzingen naar andere wetsartikelen gedaan, wordt de kwestie van hoe precies beslissingen te betekenen of ter kennis te geven niet uitgeput, is de taal niet in overeenstemming met andere wetten, ...

Summiere rechtspleging geringe geldsom	Summiere rechtspleging onbetwiste geldsom I	Summiere rechtspleging onbetwiste geldsom II
<p><i>Grensoverschrijdend (en binnenlands) rechtsverkeer</i></p> <p><i>Handelstransacties en transacties t.a.v. consumenten en tussen particulieren onderling</i></p>	<p><i>Grensoverschrijdend en binnenlands rechtsverkeer</i></p> <p><i>Handelstransacties</i></p>	<p><i>Grensoverschrijdend (en binnenlands) rechtsverkeer</i></p> <p><i>Transacties met consumenten en tussen particulieren onderling</i></p>
<p><u>Artikel 1: Doel</u></p> <p>Deze bijzondere procedure beoogt de beslechting van geschillen met betrekking tot sommige geringe vorderingen te vereenvoudigen, te versnellen goedkoper te maken.</p> <p><u>Artikel 2: Werkingsfeer</u></p> <p>Deze procedure is van toepassing in burgerlijke en handelszaken en wordt opgestart indien de waarde van een vordering, alle rente, kosten en uitgaven niet meegerekend, op het tijdstip dat het vordering door het bevoegde gerecht wordt ontvangen, niet meer bedraagt dan 2000 EUR.</p> <p><i>Het voorwerp van deze vordering is niet noodzakelijk de betaling van een geldsom.</i></p> <p><u>Deze procedure is enkel toepasbaar bij grensoverschrijdend rechtsverkeer</u></p> <p>OF</p>	<p><u>Artikel 1: Doel</u></p> <p>Deze bijzondere procedure beoogt de procesvoering met betrekking tot sommige zekere, vaststaande, opeisbare en niet-betwiste geldvorderingen te vereenvoudigen, te versnellen en goedkoper te maken</p> <p><u>Artikel 2: Werkingsfeer</u></p> <p>Deze procedure is enkel van toepassing op geldschulden uit handelstransacties. Deze procedure is bijgevolg enkel van toepassing in handelszaken en burgerlijke zaken tussen ondernemingen, handelaars of beoefenaars van een vrij beroep onderling in het kader van hun beroepsactiviteit en bij transacties tussen enerzijds deze ondernemingen, handelaars en beoefenaars van vrije beroepen en anderzijds de overheid.</p> <p><u>Deze procedure is enkel toepasbaar bij grensoverschrijdend rechtsverkeer</u></p> <p>OF</p>	<p><u>Artikel 1: Doel</u></p> <p>← idem</p> <p><u>Artikel 2: Werkingsfeer</u></p> <p><i>Deze procedure is van toepassing wanneer het voorwerp van de procedure een geldschuld van een consument is of wanneer het een geschil tussen particulieren betreft.</i></p> <p><u>Deze procedure is enkel toepasbaar bij grensoverschrijdend rechtsverkeer</u></p> <p>OF</p>

<p><i>Deze procedure is zowel toepasbaar bij grensoverschrijdend als binnenlands rechtsverkeer</i></p> <p>Deze procedure is niet van toepassing in fiscale zaken, douanezaken en bestuursrechtelijke zaken, of op de aansprakelijkheid van de staat wegens handelingen of omissies bij de uitoefening van het staatsgezag ("acta jure imperii").</p> <p>Deze procedure is niet van toepassing op zaken met betrekking tot:</p> <p>a) de staat en de bekwaamheid van natuurlijke personen;</p> <p>b) het huwelijksgoederenrecht, onderhoudsverplichtingen en testamenten en erfenissen;</p> <p>c) faillissement, surséance van betaling, procedures ter ontbinding van insolvente vennootschappen of andere rechtspersonen, gerechtelijke en faillissementsakkoorden en andere soortgelijke procedures;</p> <p>d) sociale zekerheid;</p> <p>e) arbitrage;</p> <p>f) arbeidsrecht;</p> <p>g) huur en verhuur, pacht en verpachting van onroerende zaken, met uitzondering van vorderingen van geldelijke aard, of</p> <p>h) inbreuken op de persoonlijke levenssfeer en op de persoonlijkheidsrechten, waaronder begrepen laster.</p>	<p><u><i>Deze procedure is zowel toepasbaar bij grensoverschrijdend als binnenlands rechtsverkeer</i></u></p> <p>Deze procedure is niet van toepassing in fiscale zaken, douanezaken en bestuursrechtelijke zaken, of op de aansprakelijkheid van de staat wegens handelingen of omissies bij de uitoefening van het staatsgezag („acta jure imperii”).</p> <p>Deze procedure is niet van toepassing op:</p> <p>a) de goederenrechtelijke gevolgen van huwelijken en soortgelijke relaties, testamenten en erfenissen;</p> <p>b) faillissement, surséance van betaling, procedures ter ontbinding van insolvente vennootschappen of andere rechtspersonen, gerechtelijke of faillissementsakkoorden en andere soortgelijke procedures;</p> <p>c) sociale zekerheid.</p> <p>Deze procedure is niet van toepassing op vorderingen uit niet-contractuele verbintenissen, tenzij: i) zij voorwerp zijn van een overeenkomst tussen de partijen of er een schuldbekentenis is; of ii) zij betrekking hebben op vaststaande schulden uit hoofde van gemeenschappelijke eigendom van goederen.</p>	<p><i>Deze procedure is zowel toepasbaar bij grensoverschrijdend als binnenlands rechtsverkeer</i></p> <p>Deze procedure is niet van toepassing in fiscale zaken, douanezaken en bestuursrechtelijke zaken, of op de aansprakelijkheid van de staat wegens handelingen of omissies bij de uitoefening van het staatsgezag („acta jure imperii”).</p> <p>Deze procedure is niet van toepassing op:</p> <p>a) de goederenrechtelijke gevolgen van huwelijken en soortgelijke relaties, testamenten en erfenissen;</p> <p>b) faillissement, surséance van betaling, procedures ter ontbinding van insolvente vennootschappen of andere rechtspersonen, gerechtelijke of faillissementsakkoorden en andere soortgelijke procedures;</p> <p>c) sociale zekerheid.</p> <p>Deze procedure is niet van toepassing op vorderingen uit niet-contractuele verbintenissen, tenzij: i) zij voorwerp zijn van een overeenkomst tussen de partijen of er een schuldbekentenis is; of ii) zij betrekking hebben op vaststaande schulden uit hoofde van gemeenschappelijke eigendom van goederen.</p>
---	---	--

<p><u>Artikel 3: Bevoegde rechter</u></p> <p>De gewone bevoegdheidsregels zijn van toepassing.</p> <p>De rechtbank die kennis neemt van een aanvraag voor deze vorm van rechtspleging waarvoor er geen materiële of territoriale bevoegdheid is, stuurt het dossier door naar de bevoegde rechtbank en stelt eiser hiervan op hoogte.</p> <p><i>Bij vorderingen tegen consumenten en ten aanzien van particuliere personen is steeds en ongeacht andersluidende bepaling bevoegd de rechter van de woonplaats van de consument of particulier die verweerder is.</i></p>	<p><u>Artikel 3: Bevoegde rechter</u></p> <p>De rechter bevoegd voor kennisname van het geschil ten gronde is bevoegd.</p> <p>De rechtbank die kennis neemt van een aanvraag voor deze vorm rechtspleging waarvoor geen materiële of territoriale bevoegdheid is, stuurt het dossier door naar de bevoegde rechtbank en stelt eiser hiervan op hoogte.</p>	<p><u>Artikel 3: bevoegde rechter</u></p> <p>De rechter bevoegd voor kennisname van het geschil ten gronde is bevoegd.</p> <p>De rechtbank die kennis neemt van een aanvraag voor deze vorm rechtspleging geen materiële of territoriale bevoegdheid is, stuurt het dossier door naar de bevoegde rechtbank en stelt eiser hiervan op hoogte.</p> <p><i>Bij vorderingen tegen consumenten en ten aanzien van particuliere personen is steeds en ongeacht andersluidende bepaling bevoegd de rechter van de woonplaats van de consument of particulier die verweerder is.</i></p>
<p><u>Artikel 4: Aanvraagprocedure</u></p> <p>Het verzoek wordt ingediend door middel van het standaardformulier zoals door de Koning nader te bepalen.</p> <p>Dit verzoekformulier vermeldt ten minste:</p> <p>a) naam en adres van de partijen en, in voorkomend geval, van hun vertegenwoordigers;</p> <p>b) het bedrag van de schuldvordering, met afzonderlijke beschrijving van de hoofdsom en, in voorkomend geval, de rente,</p>	<p><u>Artikel 4: Aanvraagprocedure</u></p> <p>Het verzoek wordt ingediend door middel van het standaardformulier zoals door de Koning nader te bepalen.</p> <p>Dit verzoekformulier vermeldt ten minste:</p> <p>a) naam en adres van de partijen en, in voorkomend geval, van hun vertegenwoordigers;</p> <p>b) het bedrag van de schuldvordering, met afzonderlijke beschrijving van de hoofdsom en, in voorkomend geval, de rente,</p>	<p><u>Artikel 4: Aanvraagprocedure</u></p> <p>Het verzoek wordt ingediend door middel van het standaardformulier zoals door de Koning nader te bepalen.</p> <p>Dit verzoekformulier vermeldt ten minste:</p> <p>a) naam en adres van de partijen en, in voorkomend geval, van hun vertegenwoordigers;</p> <p>b) het bedrag van de schuldvordering, met afzonderlijke beschrijving van de hoofdsom en, in voorkomend geval, de rente,</p>

<p>de contractuele schadevergoedingen en de kosten;</p> <p>c) een beschrijving van de bewijzen ter staving van de vordering, waar nodig vergezeld van andere relevante ter staving dienende stukken</p> <p>d) de rechter die kennis dient te nemen van het verzoek;</p> <p>e) in voorkomend geval: het grensoverschrijdende karakter van de zaak</p> <p>f) een attest van woonplaats van verweerder</p> <p>Het verzoek kan worden ingediend rechtsreeks bij het bevoegde gerecht door afgifte ter griffie hetzij per post. De Koning kan ook een indiening met gebruik van een ander communicatiemiddel, zoals fax of elektronische post, toelaten.</p> <p>Het verzoek wordt door de eiser of, desgevallend, door zijn vertegenwoordiger ondertekend. Dit kan desgevallend ook een bewijskrachtige elektronische handtekening zijn binnen de voorwaarden door de Koning bepaald.</p>	<p>de contractuele schadevergoedingen en de kosten;</p> <p>c) in geval rente over de schuldvordering wordt geëist, de rentevoet en de termijn waarvoor rente wordt gevorderd</p> <p>d) de wettelijke, contractuele of feitelijke grondslag van de rechtsvordering, waaronder een beschrijving van de elementen waarmee de schuldvordering en, in voorkomend geval, de geëiste rente, de contractuele schadevergoedingen en kosten worden gestaafd;</p> <p>e) een beschrijving van het bewijs tot staving van de schuldvordering en haar onderdelen</p> <p>f) de rechter die kennis dient te nemen van het verzoek;</p> <p>g) in voorkomend geval: het grensoverschrijdende karakter van de zaak</p> <p>h) een attest van woonplaats van verweerder</p>	<p>de contractuele schadevergoedingen en de kosten;</p> <p>c) in geval rente over de schuldvordering wordt geëist, de rentevoet en de termijn waarvoor rente wordt gevorderd</p> <p>d) <i>een geschrift uitgaande van de schuldenaar waarmee zowel het opeisen van de schuldvordering als, in voorkomend geval, de geëiste rente, de contractuele schadevergoedingen en kosten telkens moet kunnen worden gestaafd;</i></p> <p>e) <i>een beschrijving van andere bewijzen tot staving van de precieze omvang van de schuldvordering en al haar mogelijke onderdelen</i></p> <p>f) de rechter die kennis dient te nemen van het verzoek;</p> <p>g) in voorkomend geval: het grensoverschrijdende karakter van de zaak</p> <p>h) een attest van woonplaats van verweerder</p> <p>i) <i>bewijs dat de verweerder voorafgaandelijk en niet langer dan 30 dagen geleden in gebreke is gesteld geweest. Deze ingebrekestelling vermeldt de intentie van de schuldeiser om anders deze procedure summiere rechtspleging op te starten. De Koning kan inzake verdere voorwaarden en een modelbrief vastleggen. Een</i></p>
--	--	--

	<p>3. In het verzoek verklaart de eiser dat de verstrekte inlichtingen naar zijn weten waarheidsgetrouw zijn, en erkent hij dat het opzettelijk afleggen van een valse verklaring aanleiding kan geven tot passende (strafrechtelijke) sancties.</p> <p>4. In een bijlage bij het verzoek kan de eiser aan het gerecht aangeven dat hij bezwaar maakt tegen een overgang naar een gewone procedure in de in geval van verweer door de verweerder. De eiser kan dit ook in een later stadium doen, doch in elk geval voordat het betalingsbevel wordt uitgevaardigd. <i>Deze mogelijkheid is enkel voorbehouden in grensoverschrijdende gevallen.</i></p>	<p><i>afschrift van de ingebrekestelling en het eventuele antwoord van de schuldenaar gegeven op een duurzame drager wordt mee overgemaakt aan de rechter.</i></p> <p><i>j) een verklaring dat naar weten van de schuldeiser er intern geen klacht is geweest of lopende is met betrekking tot de geldvordering noch dat bij een externe bevoegde organisatie een klacht lopend is zoals bijv. de Ombudsdienst Telecommunicatie of de VREG. Desgevallend brengt eiser het gerecht onverwijld op de hoogte van dergelijke klacht en hij voegt bij het verzoek alle stukken in verband met deze klacht.</i></p> <p>3. In het verzoek verklaart de eiser dat de verstrekte inlichtingen naar zijn weten waarheidsgetrouw zijn, en erkent hij dat het opzettelijk afleggen van een valse verklaring aanleiding kan geven tot passende (strafrechtelijke) sancties.</p> <p>4. In een bijlage bij het verzoek kan de eiser aan het gerecht aangeven dat hij bezwaar maakt tegen een overgang naar een gewone procedure in de in geval van verweer door de verweerder. De eiser kan dit ook in een later stadium doen, doch in elk geval voordat het betalingsbevel wordt uitgevaardigd. <i>Deze mogelijkheid is enkel voorbehouden in grensoverschrijdende gevallen.</i></p>
--	--	--

<p><u>Artikel 5: Aanvulling, correctie en wijziging van het verzoek</u></p> <p>Indien het gerecht de door de eiser verstrekte gegevens ontoereikend of onvoldoende duidelijk acht of indien het verzoekformulier niet naar behoren is ingevuld, biedt het de eiser de mogelijkheid om binnen een door hem bepaalde termijn het verzoek aan te vullen of te corrigeren of bepaalde aanvullende gegevens of stukken te verstrekken, dan wel zijn vordering geheel of ten dele in te trekken, tenzij de vordering kennelijk ongegrond of het verzoek niet-ontvankelijk blijkt.</p>	<p>5. Het verzoek wordt ingediend per post of door afgifte van het verzoek aan de griffie. De koning kan toelaten dat via andere communicatiemiddelen, inclusief langs elektronische weg, het verzoek wordt ingediend in de mate dat deze communicatiemogelijkheden bij het gerecht effectief beschikbaar zijn.</p> <p>6. Het verzoek wordt door de eiser of, in voorkomend geval, door zijn vertegenwoordiger ondertekend. Dit kan desgevallend ook een bewijskrachtige elektronische handtekening zijn binnen de voorwaarden door de Koning bepaald.</p> <p><u>Artikel 5: Aanvulling en correctie van het verzoek</u></p> <p>1. Indien niet is voldaan aan al de gestelde eisen waaraan een verzoek moet voldoen en tenzij de vordering kennelijk ongegrond of het verzoek niet ontvankelijk is, biedt het gerecht de eiser de gelegenheid het verzoek aan te vullen of te corrigeren. Het gerecht gebruikt daartoe het standaardformulier zoals bepaald door de Koning.</p> <p>2. Wanneer het gerecht de eiser vraagt zijn verzoek aan te vullen of te corrigeren, geeft het aan welke termijn het in de gegeven omstandigheden passend acht. Het gerecht kan deze</p>	<p>5. Het verzoek wordt ingediend per post of door afgifte van het verzoek aan de griffie. De koning kan toelaten dat via andere communicatiemiddelen, inclusief langs elektronische weg, het verzoek wordt ingediend in de mate dat deze communicatiemogelijkheden bij het gerecht effectief beschikbaar zijn.</p> <p>6. Het verzoek wordt door de eiser of, in voorkomend geval, door zijn vertegenwoordiger ondertekend. Dit kan desgevallend ook een bewijskrachtige elektronische handtekening zijn binnen de voorwaarden door de Koning bepaald.</p> <p><u>Artikel 5: Aanvulling en correctie van het verzoek</u></p> <p>← idem</p>
--	--	--

<p>Het gerecht gebruikt een standaardformulier te bepalen door de Koning om correctie en aanvulling van het verzoek te vragen of om gehele of gedeeltelijke intrekking van het verzoek.</p>	<p>termijn naar eigen goeddunken verlengen.</p> <p><u>Artikel 6: Wijziging van het verzoek</u></p> <p>1. Indien het verzoek slechts voor een deel aan de eisen van vaststaandheid, invorderbaarheid en gegrondheid beantwoordt, stelt het gerecht de eiser daarvan in kennis met behulp van het standaardformulier zoals bepaald door de Koning. De eiser wordt verzocht een voorstel voor een betalingsbevel voor het door het gerecht gespecificeerde en gereduceerde bedrag te aanvaarden of te weigeren en wordt in kennis gesteld van de gevolgen van zijn besluit. De eiser antwoordt met behulp van een standaardformulier zoals bepaald door de Koning.</p> <p>2. Indien de eiser het voorstel van het gerecht aanvaardt, vaardigt het gerecht een betalingsbevel uit voor het door de eiser aanvaarde deel van het verzoek.</p> <p>3. Indien de eiser zijn antwoord niet toezendt binnen de door het gerecht gestelde termijn of het voorstel van het gerecht weigert, wordt het verzoek in zijn geheel afgewezen.</p>	<p><u>Artikel 6: Wijziging van het verzoek</u></p> <p>1. Indien het verzoek slechts voor een deel aan de eisen van vaststaandheid, invorderbaarheid en gegrondheid beantwoordt, <i>of indien de vordering slechts ten dele kan worden gestaafd met een geschrift uitgaande van de schuldenaar</i>, stelt het gerecht de eiser daarvan in kennis met behulp van het standaardformulier zoals bepaald door de Koning. De eiser wordt dan tegelijkertijd verzocht een voorstel voor een betalingsbevel voor het door het gerecht gespecificeerde of gereduceerde bedrag te aanvaarden of te weigeren en wordt in kennis gesteld van de gevolgen van zijn besluit. De eiser antwoordt met behulp van een standaardformulier zoals bepaald door de Koning.</p> <p>2. Indien de eiser het voorstel van het gerecht aanvaardt, vaardigt het gerecht een betalingsbevel uit voor het door de eiser aanvaarde deel van het verzoek.</p> <p>3. Indien de eiser zijn antwoord niet toezendt binnen de door het gerecht gestelde termijn of het voorstel van het gerecht weigert, wordt het verzoek in zijn geheel afgewezen.</p>
---	--	--

<u>Artikel 6: Afwijzing van het verzoek</u>	<u>Artikel 7: Afwijzing van het verzoek</u>	<u>Artikel 7: Afwijzing van het verzoek</u>
<p>Indien de vordering kennelijk ongegrond of het verzoek niet-ontvankelijk blijkt wordt het verzoek afgewezen.</p> <p>Indien de eiser bij aanvang van de procedure verzuimt het vorderingsformulier binnen de vastgestelde termijn aan te vullen of te corrigeren, wordt het verzoek afgewezen.</p> <p>Indien de vordering niet in aanmerking komt voor deze vereenvoudigde procedure, brengt het gerecht eiser hiervan op de hoogte.</p>	<p>1. Het gerecht wijst het verzoek af indien één van de hierna volgende omstandigheden zich voordoet:</p> <p>a) indien het verzoek onvolledig is en de eiser niet tijdig zijn aanvraag heeft aangevuld</p> <p>b) indien de eiser gevraagd is zijn vordering te wijzigen en te reduceren en deze dit heeft geweigerd dan wel op deze vraag niet tijdig is ingegaan</p> <p>c) indien de vordering kennelijk ongegrond is.</p> <p>De eiser wordt door middel van het standaardformulier bepaald door de Koning in kennis gesteld van de redenen voor de afwijzing.</p> <p>2. Tegen de afwijzing van het verzoek staan geen rechtsmiddelen open.</p> <p>3. De afwijzing van het verzoek belet de eiser niet zijn vordering geldend te maken door middel van een nieuw verzoek om een betalingsbevel of door middel van een andere procedure.</p>	<p>1. Het gerecht wijst het verzoek af indien één van de hierna volgende omstandigheden zich voordoet:</p> <p>a) indien het verzoek onvolledig is en de eiser niet tijdig zijn aanvraag heeft aangevuld</p> <p>b) indien de eiser gevraagd is zijn vordering te wijzigen en te reduceren en deze dit heeft geweigerd dan wel op deze vraag niet tijdig is ingegaan</p> <p>c) indien de vordering kennelijk ongegrond is</p> <p>d) <i>indien voor geen enkel onderdeel een geschrift uitgaande van de schuldenaar kan worden overlegd</i></p> <p>e) <i>indien uit de overhandigde stukken blijkt dat de vordering betwist is en dit niet kennelijk onredelijk gebeurde</i></p> <p>De eiser wordt door middel van het standaardformulier bepaald door de Koning in kennis gesteld van de redenen voor de afwijzing.</p> <p>2. Tegen de afwijzing van het verzoek staan geen rechtsmiddelen open.</p> <p>3. De afwijzing van het verzoek belet de eiser niet zijn vordering geldend te maken door middel van een nieuw verzoek om een betalingsbevel of door middel van een andere procedure.</p>

<p><u>Artikel 7: Behandeling van het verzoek</u></p> <p><u>Moderne technieken</u></p> <p>De schriftelijke behandeling moet niet noodzakelijk per post. De Koning kan de voorwaarden vastleggen waarbinnen ook vorm van elektronische communicatie, bijv. e-mail, kunnen worden aangewend.</p> <p>Het gerecht kan, bij beschikbaarheid van de technische middelen, een mondelinge behandeling houden met behulp van een videoconferentie of andere vormen van communicatietechnologie volgens de voorwaarden door de Koning te bepalen.</p> <p><u>Taalgebruik</u></p> <p>Binnenlands rechtsverkeer:</p> <p>1. Het verzoekformulier, het antwoord, de tegenvordering, het eventuele antwoord daarop en de beschrijving van de ter staving dienende stukken worden ingediend in een taal die het gerecht officieel toelaat.</p> <p>Europees rechtsverkeer:</p> <p>1. Het verzoekformulier, het antwoord, de tegenvordering, het eventuele antwoord daarop en de beschrijving van de ter staving dienende stukken worden ingediend in de taal of een van de talen van het</p>	<p><u>Artikel 8: Uitvaardiging van een bevel tot betalen</u></p> <p>1. Indien alle voorwaarden vervuld zijn, vaardigt het gerecht door middel van het standaardformulier te bepalen door de Koning zo spoedig mogelijk en normaliter binnen 30 dagen na de indiening van het verzoek een betalingsbevel uit.</p> <p>Deze termijn van 30 dagen omvat niet de tijd die de eiser nodig heeft om zijn verzoek aan te vullen, te corrigeren of te wijzigen.</p> <p>2. Het betalingsbevel wordt uitgevaardigd samen met een afschrift van het verzoekformulier dat door de schuldeiser is ingediend en dit zoals bepaald door de Koning.</p> <p>3. In het betalingsbevel wordt de verweerder meegedeeld dat hij de volgende mogelijkheden heeft:</p> <p>a) het in het betalingsbevel vermelde bedrag aan de eiser te betalen;</p> <p>of</p> <p>b) verweer tegen het bevel aan te tekenen door bij het gerecht van oorsprong een verweerschrift in te dienen, dat wordt verzonden binnen 30 dagen nadat het bevel aan de verweerder is betekend of ter kennis gebracht.</p>	<p><u>Artikel 8: Uitvaardiging van een bevel tot betalen</u></p> <p>← idem</p>
--	---	---

<p>gerecht.</p> <p>2. Indien het gerecht enig ander stuk ontvangt dat niet in de taal is gesteld waarin de procedure wordt gevoerd, kan het gerecht een vertaling van deze stukken slechts verlangen indien de vertaling noodzakelijk blijkt voor het geven van de beslissing.</p> <p>3. Indien een partij heeft geweigerd een stuk te aanvaarden omdat het niet in een van de volgende talen is gesteld stelt het gerecht de andere partij daarvan in kennis, zodat deze een vertaling van het stuk kan verstrekken. Dit kan enkel bij afwezigheid van:</p> <p>a) de officiële taal of een van de officiële talen van de plaats waar de betekening of kennisgeving moet worden verricht of waar het stuk naartoe moet worden gezonden;</p> <p>b) een taal die de geadresseerde begrijpt</p>	<p>4. In dit betalingsbevel wordt de verweerder ervan in kennis gesteld dat:</p> <p>a) het bevel uitsluitend op basis van de door de eiser verstrekte informatie is uitgevaardigd en niet door het gerecht is geverifieerd;</p> <p>b) het bevel uitvoerbaar wordt, tenzij een verweerschrift wordt ingediend;</p> <p>c) ingeval een verweerschrift wordt ingediend, de procedure voor de bevoegde gerechten wordt voortgezet volgens het gewone burgerlijk procesrecht, <i>dit indien mogelijk volgens de procedure voor geringe vorderingen</i>, tenzij de eiser uitdrukkelijk heeft verzocht de procedure in dat geval te staken.</p> <p>5. De grifie draagt er zorg voor dat het betalingsbevel aan de verweerder betekend wordt per gerechtsbrief.</p>	
<p><u>Opstart van de procedure</u></p> <p>1. Deze procedure voor geringe vorderingen is een schriftelijke procedure. Er wordt hierbij gebruik gemaakt van standaardformulieren vast te leggen door de Koning.</p> <p>Het gerecht houdt slechts uitzonderlijk een mondelinge behandeling en dit enkel indien het gerecht dit nodig acht of indien een partij daarom verzoekt. Het gerecht kan een dergelijk</p>	<p><u>Artikel 9: Verweer tegen een betalingsbevel</u></p> <p>1. De verweerder kan bij het gerecht een verweerschrift tegen het uitgevaardigde betalingsbevel indienen door middel van het standaardformulier zoals bepaald door de Koning, dat hem samen met het betalingsbevel wordt verstrekt.</p> <p>2. Het verweerschrift wordt toegezonden binnen 30</p>	<p><u>Artikel 9: Verweer tegen een betalingsbevel</u></p> <p>← idem</p>

<p>verzoek van een van de partijen weigeren indien het gezien de omstandigheden van de zaak van oordeel is dat een eerlijke rechtspleging in deze zaak klaarblijkelijk geen mondelinge behandeling vergt. De redenen voor afwijzing van het verzoek worden schriftelijk gegeven. Deze weigering kan niet afzonderlijk worden betwist.</p> <p>2. Na ontvangst van het naar behoren en tijdig volledig ingevulde verzoek, verstuurd het gerecht binnen de 14 dagen aan verweerder per gerechtsbrief:</p> <ul style="list-style-type: none"> - een afschrift van het verzoek van de eiser - in voorkomend geval, een afschrift van de ter staving dienende stukken van eiser - een door de Koning te bepalen standaard antwoordformulier bestemd voor de verweerder, waarop het gerecht reeds volgende gegevens heeft ingevuld: namen en adres partijen, naam en adres van het gerecht, korte beschrijving van de vordering en referentienummer van de zaak. <p>3. De verweerder antwoordt binnen 30 dagen na voorgaande betekening of kennisgeving. Hierbij kan verweerder gebruik maken van het aan hem verzonden antwoordformulier. Verweerder wordt hierbij toegelaten zijn ter staving dienende stukken ook mee</p>	<p>dagen nadat het betalingsbevel aan de verweerder is betekend of ter kennis is gebracht.</p> <p>3. In het verweerschrift vermeldt de verweerder minstens dat hij de schuldvordering betwist, zonder gehouden te zijn te verklaren op welke gronden de betwisting berust.</p> <p>4. Het verweerschrift wordt ingediend per post aangetekende brief. De Koning kan toelaten dat dit ook gebeurt via elk ander communicatiemiddel, inclusief langs elektronische weg, in de mate dit bij gerecht beschikbaar is.</p> <p>5. Het verweerschrift wordt door de verweerder of, in voorkomend geval, door zijn vertegenwoordiger ondertekend. Desgevallend en binnen de voorwaarden door de Koning vastgelegd volstaat ook een elektronische handtekening of een andere vorm van elektronische identificatie</p> <p><u>Artikel 10: Gevolgen van de indiening van een verweerschrift</u></p> <p>1. Indien binnen gestelde termijn een verweerschrift is ingediend, wordt de procedure volgens het gewone burgerlijk procesrecht voortgezet voor de bevoegde gerechten, <i>en indien mogelijk wordt hierbij de procedure voor geringe vorderingen toegepast</i>, tenzij de eiser in</p>	<p><u>Artikel 10: Gevolgen van de indiening van een verweerschrift</u></p> <p>← idem</p>
--	--	---

<p>terug te zenden naar het gerecht. Verweerder is ook toegelaten op andere passende wijze te antwoorden zonder gebruik te maken van het antwoordformulier.</p> <p>4. Binnen veertien dagen na ontvangst van het antwoord van de verweerder zendt het gerecht een afschrift hiervan, tezamen met eventuele ter staving dienende stukken, aan de eiser.</p> <p>5. Indien de verweerder in zijn antwoord stelt dat de waarde van een niet-geldelijke vordering hoger is dan maximum van 2000 EUR, besluit het gerecht binnen 30 dagen nadat aan de eiser het antwoord is toegezonden of deze verkorte procedure kan worden toegepast. Deze beslissing kan niet afzonderlijk worden betwist. Het gerecht brengt desgevallend de partijen op de hoogte van de stopzetting van deze procedure.</p> <p>6. Een eventuele tegenvordering van verweerder, in te dienen door gebruik te maken van een standaardformulier door de Koning te bepalen, wordt, tezamen met eventuele ter staving dienende stukken, aan de eiser betekend of ter kennis gebracht. Deze stukken worden binnen veertien dagen na ontvangst op het gerecht verzonden aan de eiser. De eiser beschikt dan</p>	<p>grensoverschrijdende zaken, uitdrukkelijk heeft verzocht de procedure in dat geval te staken.</p> <p>3. Aan de eiser wordt desgevallend medegedeeld of de verweerder een verweerschrift heeft ingediend en beide partijen worden in kennis gesteld over de procedure die opgestart wordt tengevolge het verweerschrift.</p> <p><u>Artikel 11:</u> <u>Uitvoerbaarheid</u></p> <p>Indien binnen de gestelde termijn om een verweerschrift in te dienen, mede met inachtneming van een redelijke tijdspanne met het oog op de aankomst van een verweerschrift in grensoverschrijdende gevallen, er geen verweerschrift is ingediend, verklaart het gerecht, op vraag van de schuldeiser, het betalingsbevel uitvoerbaar door middel van het formulier van tenuitvoerlegging zoals vastgelegd door de Koning.</p> <p>Het bevel en de voorafgaande summiere procedure wordt als niet-bestaande beschouwd indien de vraag van de schuldeiser naar een formulier van tenuitvoerlegging niet wordt gesteld binnen de termijn van 6 maand na het normale verstrijken van de verzetstermijn.</p> <p>Een bevel tot betalen dat een</p>	<p><u>Artikel 11:</u> <u>Uitvoerbaarheid</u></p> <p>← idem</p>
--	--	--

<p>over een termijn van 30 dagen na de betekening of kennisgeving om op de tegenvordering te reageren.</p> <p>7. Indien de tegenvordering het maximumbedrag van 2000 EUR overschrijdt, worden de vordering en de tegenvordering niet behandeld volgens deze verkorte procedure. Het gerecht brengt de partijen van de stopzetting van deze procedure op de hoogte.</p> <p><u>Taak van het gerecht</u></p> <p>1. Het gerecht verlangt niet van de partijen dat zij de vordering juridisch beoordelen. <i>Partijen mogen dit wel en bijv. de toepassing van bepaalde bewijsregels vragen of bijv. de toepassing van de inhoud van bepaalde wettelijke bepalingen.</i></p> <p>2. Indien nodig worden de partijen door het gerecht over procedurekwesties geïnformeerd.</p> <p>3. Voor zover dit zinvol is, tracht het gerecht steeds een schikking tussen de partijen te bewerkstelligen.</p> <p><u>Bewijsverkrijging</u></p> <p>1. <i>Het gerecht houdt ambtshalve rekening met de wettelijke voorschriften inzake de toelaatbaarheid van bewijs. Het gerecht maakt zo nodig aan partijen duidelijk welke bewijs het wenst om een gevraagde uitspraak te kunnen doen en</i></p>	<p>formulier van ten uitvoerlegging heeft verkregen, en dat niet het voorwerp is van een procedure tot heroverweging, kan worden ten uitvoer gelegd zoals elke andere uitvoerbare titel.</p>	
---	--	--

neemt hiertoe voor zover mogelijk en toegelaten de gepaste maatregelen.

2. Het gerecht kan een deskundigenonderzoek of een mondelinge getuigenis slechts gelasten indien dit voor het geven van de beslissing noodzakelijk is. Het gerecht houdt daarbij rekening met de kosten.

3. Het gerecht kiest de eenvoudigste en minst bezwarende wijze van bewijsverkrijging voor zover mogelijk en wettelijk toegelaten.

Beslissing van het gerecht

1. Binnen 30 dagen na ontvangst van het antwoord dat de verweerder, of eiser na tegenvordering, binnen de bepaalde termijn indient, geeft het gerecht een beslissing. Indien het gerecht evenwel meent nog onvoldoende informatie te hebben om een beslissing te nemen, neemt het gerecht anders binnen de 30 dagen een of meerdere van de hierna volgende acties:

- a) de partijen verzoeken nadere gegevens over de vordering te verstrekken binnen een wel bepaalde termijn van ten hoogste 30 dagen,
- b) bekend maken welk bewijs nodig is om bepaalde beslissingen te kunnen nemen
- c) partijen oproepen voor een mondelinge behandeling, die binnen 30 dagen na de oproeping

<p>wordt gehouden.</p> <p>Het gerecht geeft de beslissing binnen 30 dagen na een mondelinge behandeling of na ontvangst van alle informatie die het nodig heeft om een beslissing te geven.</p> <p>De beslissing wordt per gerechtsbrief aan de partijen betekend en ter kennis gebracht.</p> <p>3. Indien het gerecht tijdens een reeds opgestarte procedure niet tijdig een bijkomend antwoord van de betrokken partij heeft ontvangen, geeft het een beslissing over de vordering en de eventuele tegenvordering gelet op de bewijzen en informatie op dat moment voorhanden.</p> <p><u>Termijnen</u></p> <p>1. Wanneer door het gerecht een termijn wordt gesteld, dient de desbetreffende partij op de hoogte gesteld te worden van de gevolgen van het niet in acht nemen van deze termijn.</p> <p>2. Het gerecht kan in uitzonderlijke omstandigheden de voorziene termijnen verlengen, indien dit nodig is om de rechten van de partijen te waarborgen.</p> <p><u>Vertegenwoordiging van partijen</u></p> <p>De partijen zijn niet verplicht zich door een</p>	<p><u>Artikel 12:</u> <u>Vertegenwoordiging van partijen</u></p> <p>De partijen zijn niet</p>	<p><u>Artikel 12:</u> <u>Vertegenwoordiging van partijen</u></p> <p>← idem</p>
--	---	--

<p>advocaat of een andere rechtsbeoefenaar te laten vertegenwoordigen.</p> <p><i>Zijn enkel toegelaten partijen te vertegenwoordigen: advocaten, notarissen, gerechtsdeurwaarders, diensten erkend voor schuldbemiddeling en verenigingen met statutair doel consumentenrechten te verdedigen.</i></p>	<p>verplicht zich door een advocaat of een andere rechtsbeoefenaar te laten vertegenwoordigen, noch als eiser bij het instellen van deze procedure betreft noch als verweerder bij het indienen van een verweerschrift.</p> <p><i>Zijn enkel toegelaten partijen te vertegenwoordigen: advocaten, notarissen, gerechtsdeurwaarders, diensten erkend voor schuldbemiddeling en verenigingen met statutair doel consumentenrechten te verdedigen.</i></p>	
<p><u>Gerechtskosten</u></p>	<p><u>Artikel 13: Gerechtskosten</u></p>	<p><u>Artikel 13: Gerechtskosten</u></p>
<p>De in het ongelijk gestelde partij wordt in de proceskosten veroordeeld.</p> <p>Het gerecht wijst de in het gelijk gestelde partij echter geen vergoeding toe voor kosten die onnodig zijn gemaakt of die niet in verhouding staan tot de vordering.</p> <p>De Koning kan deze kosten vastleggen en begrenzen</p>	<p><i>De eiser dient bij aanvang een betaling te doen in handen van de griffie maximaal gelijk aan de waarde van de kosten rechtsreeks verbonden met het eventuele opstarten van een gerechtelijke procedure ten gronde voor het geval de verweerder zich zou verzetten tegen een bevel tot betalen.</i></p> <p><i>Deze kost wordt op het einde of bij beslechting van de procedure ten gronde volgens de gewone regels over de partijen heen geslagen.</i></p> <p><i>Deze som wordt teruggestort zodra de normale termijn om een verweerschrift in te dienen verstreken is en zulk verweerschrift niet tijdige is ingediend geweest.</i></p>	<p>← idem</p>

<p><u>Artikel 8: Hoger beroep</u></p> <p>Men kan hoger beroep instellen. In beroep verloopt de procedure hetzelfde als in eerste aanleg met gebruik van dezelfde standaardformulieren.</p> <p>De beslissing is uitvoerbaar bij voorraad, niettegenstaande het instellen van hoger beroep. Er behoeft geen zekerheid te worden gesteld.</p> <p>Indien een partij tegen de beslissing een rechtsmiddel heeft ingesteld of dit nog kan doen kan het bevoegde gerecht op verzoek van de persoon tegen wie tenuitvoerlegging wordt gevraagd:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) de tenuitvoerleggingsprocedure tot bewarende maatregelen beperken; b) de tenuitvoerlegging afhankelijk maken van het stellen van een door dit gerecht te bepalen 	<p>De Koning kan deze kosten vastleggen en begrenzen.</p> <p>De totale gerechtskosten van de betalingsbevelprocedure en van de normale tegensprekelijke civielrechtelijke procedure die volgt op de indiening van een verweerschrift tegen een betalingsbevel, mogen niet hoger zijn dan de gerechtskosten van deze civielrechtelijke procedure waaraan geen betalingsbevelprocedure is voorafgegaan.</p>	
---	---	--

<p>zekerheid, of c) in buitengewone omstandigheden de tenuitvoerleggingsprocedure opschorten.</p> <p><u>Artikel 9: Heroverweging van de beslissing</u></p> <p>1. De verweerder kan om heroverweging van een na een procedure voor geringe vorderingen gegeven beslissing verzoeken, indien: a) i) het vorderingsformulier of de oproeping voor een mondelinge behandeling aan de verweerder niet voldoende is betekend of ter kennis is gebracht en ii) de betekening of kennisgeving buiten zijn schuld niet zo tijdig is geschied als met het oog op zijn verdediging nodig was; of wanneer b) de verweerder de vordering niet heeft kunnen betwisten wegens overmacht of wegens buitengewone omstandigheden, buiten zijn schuld, mits hij in beide gevallen onverwijld handelt.</p> <p>2. Indien het gerecht de heroverweging weigert, blijft de gegeven beslissing in de procedure voor geringe vorderingen van kracht.</p> <p>Indien het gerecht besluit dat heroverweging gegrond is, is de gegeven beslissing nietig.</p> <p>3. Indien een partij heroverweging heeft verzocht, kan op verzoek</p>	<p><u>Artikel 14: Heroverweging van het betalingsbevel</u></p> <p>1. De verweerder heeft het recht om na het verstrijken van de termijn om een verweerschrift in te dienen heroverweging van betalingsbevel te verzoeken, als aan de volgende voorwaarden is voldaan: i) het betalingsbevel is niet op behoorlijke wijze betekend of ter kennis gebracht en ii) de betekening of kennisgeving is buiten zijn schuld niet zo tijdig geschied als met het oog op zijn verdediging nodig was.</p> <p>De verweerder heeft ook het recht om na het verstrijken van de termijn om een verweerschrift in te dienen heroverweging van betalingsbevel te verzoeken indien de verweerder de vordering niet heeft kunnen betwisten wegens overmacht of wegens buitengewone omstandigheden, buiten zijn schuld, mits hij in beide gevallen dan onverwijld gehandeld heeft.</p> <p>2. Na het verstrijken van de termijn om een verweermiddel in te dienen, heeft de verweerder tevens het recht om heroverweging van het betalingsbevel te verzoeken, indien het betalingsbevel kennelijk ten onrechte is toegekend, gelet</p>	<p><u>Artikel 14: Heroverweging van het betalingsbevel</u></p> <p>← idem</p>
--	--	---

<p>van de persoon tegen wie tenuitvoerlegging wordt gevraagd het gerecht:</p> <p>a) de tenuitvoerleggingsprocedure tot bewarende maatregelen beperken;</p> <p>b) de tenuitvoerlegging afhankelijk maken van het stellen van een door dit gerecht te bepalen zekerheid, of</p> <p>c) in buitengewone omstandigheden de tenuitvoerleggingsprocedure opschorten.</p>	<p>op de voorschriften van deze Verordening 1896/2006 van de Europese Unie of vanwege andere uitzonderlijke omstandigheden.</p> <p>3. Indien het gerecht het verzoek van de verweerder weigert omdat geen van de in de heroverwegingsgronden van toepassing is, blijft het betalingsbevel van kracht.</p> <p>Indien het gerecht besluit dat heroverweging gegrond is, is het betalingsbevel nietig.</p>	
<p><u>Artikel 10: Erkenning en tenuitvoerlegging binnen de EU</u></p>	<p><u>Artikel 15: Erkenning en tenuitvoerlegging binnen de EU</u></p>	<p><u>Artikel 15: Erkenning en tenuitvoerlegging binnen de EU</u></p>
<p>1. Een gegeven beslissing in het kader van een procedure voor geringe vorderingen in een andere lidstaat die voldoet aan de voorwaarden van Verordening 861/2007 wordt, zonder de mogelijkheid van verzet tegen de erkenning op zich, in België erkend en ten uitvoer gelegd, zonder dat een uitvoerbaarverklaring nodig is.</p> <p>2. Op verzoek van een partij verstrekt het gerecht een certificaat betreffende een beslissing in de procedure voor geringe vorderingen zonder extra kosten door gebruik te maken van standaardformulier te bepalen door de Koning. Dit kunnen partijen gebruiken om de beslissing in een ander lidstaat van EU ten</p>	<p>1. Het betalingsbevel dat aan de voorwaarden van verordening 1896/2006 voldoet en in een andere lidstaat van de Europese Unie uitvoerbaar is geworden, wordt België erkend en ten uitvoer gelegd, zonder dat een nieuwe uitvoerbaarverklaring vereist is, en zonder de mogelijkheid van verzet tegen de erkenning op zich.</p>	<p>← idem</p>

<p>uitvoer te leggen.</p> <p>3. Een in een andere lidstaat gegeven beslissing in het kader van een procedure voor geringe vorderingen wordt in België, na erkenning, ten uitvoer gelegd als een gegeven beslissing tot stand gekomen in het kader van een procedure voor geringe vorderingen in België.</p> <p>4. De partij die in België om de tenuitvoerlegging van een beslissing verzoekt van een in een andere lidstaat gegeven beslissing na een procedure voor geringe vorderingen, legt het volgende over:</p> <p>a) een afschrift van de beslissing dat voldoet aan de voorwaarden om de echtheid ervan te kunnen vaststellen; en</p> <p>b) een afschrift van het certificaat afgeleverd door het gerecht dat beslissing heeft genomen, en, indien nodig, een vertaling daarvan in het Frans, Nederlands of Engels opgemaakt door een hiertoe beëdigde vertaler.</p> <p>Van de persoon die de uitvoering in België vraagt van een gegeven beslissing in een andere lidstaat van mag niet worden verlangd dat deze:</p> <p>a) een gemachtigd vertegenwoordiger heeft, of</p> <p>b) een postadres heeft anders dan bij de instanties die bevoegd zijn voor de tenuitvoerleggingsprocedure</p> <p>c) zekerheid, borg of pand, in welke vorm ook, stelt op</p>	<p>2. Een betalingsbevel dat in een andere lidstaat is uitgevaardigd en uitvoerbaar is geworden, wordt onder dezelfde voorwaarden ten uitvoer gelegd als een uitvoerbare beslissing die in België is gegeven.</p> <p>3. Om tenuitvoerlegging België te verkrijgen, verstrekt de eiser de volgende stukken:</p> <p>a) een afschrift van het door het gerecht van oorsprong uitvoerbaar verklaarde betalingsbevel, dat voldoet aan de voorwaarden om de echtheid ervan te kunnen vaststellen; en</p> <p>b) indien nodig, een vertaling van het betalingsbevel in het Frans, Nederlands of Engels opgemaakt door een hiertoe beëdigde vertaler.</p> <p>Van de eiser die in België de tenuitvoerlegging verlangt van het in een andere lidstaat uitgevaardigd betalingsbevel, mag geen zekerheid, borg of pand, in welke vorm ook, worden gevraagd op grond van het feit dat hij een buitenlandse onderdaan is of zijn woon- of verblijfplaats niet België heeft.</p>	
---	---	--

<p>grond van het feit dat zij onderdaan van een derde land is of haar woon- of verblijfplaats niet in België heeft.</p> <p>De tenuitvoerlegging kan worden geweigerd, op verzoek van de persoon tegen wie tenuitvoerlegging wordt gevraagd indien de beslissing onverenigbaar is met een andere eerder gegeven beslissing, op voorwaarde dat:</p> <p>a) de eerdere beslissing tussen dezelfde partijen is gegeven in een geschil dat hetzelfde onderwerp betreft en op dezelfde oorzaak berust; en</p> <p>b) de eerdere beslissing in België is gegeven of aan de voorwaarden voor erkenning en tenuitvoerlegging in België voldoet; en</p> <p>c) de onverenigbaarheid met deze gerechtelijke procedure niet als verweer is aangevoerd in en ook niet had kunnen worden aangevoerd.</p> <p>In geen geval wordt in de lidstaat van tenuitvoerlegging de juistheid van de beslissing onderzocht.</p> <p>Indien een partij tegen de beslissing een rechtsmiddel</p>	<p>De tenuitvoerlegging wordt op verzoek van de verweerder geweigerd, indien het Europees betalingsbevel onverenigbaar is met een in een lidstaat of in een derde land gegeven eerdere beslissing of eerder bevel, op voorwaarde dat:</p> <p>a) de eerdere beslissing of het eerdere bevel tussen dezelfde partijen is gegeven in een geschil dat hetzelfde onderwerp betreft en op dezelfde oorzaak berust; en</p> <p>b) de eerdere beslissing of het eerdere bevel aan de voorwaarden voor erkenning in de lidstaat van tenuitvoerlegging voldoet; en; en</p> <p>c) de onverenigbaarheid in de gerechtelijke procedure in de lidstaat van oorsprong niet als verweer had kunnen worden aangevoerd.</p> <p>De tenuitvoerlegging wordt desgevraagd tevens geweigerd, indien en voor zover de verweerder het in het betalingsbevel vastgestelde bedrag aan de eiser heeft betaald.</p> <p>In geen geval wordt in de lidstaat van tenuitvoerlegging de juistheid van het Europees betalingsbevel onderzocht.</p> <p>Indien de verweerder in een andere lidstaat om</p>	
--	--	--

<p>heeft ingesteld of dit nog kan doen of om heroverweging heeft verzocht aangaande een beslissing tot stand gekomen in een andere lidstaat waarvan in België wordt gevraagd, kan in België het gerecht op verzoek van de persoon tegen wie tenuitvoerlegging wordt gevraagd:</p> <p>a) de tenuitvoerleggingsprocedure tot bewarende maatregelen beperken;</p> <p>b) de tenuitvoerlegging afhankelijk maken van het stellen van een door dit gerecht te bepalen zekerheid, of</p> <p>c) in buitengewone omstandigheden de tenuitvoerleggingsprocedure opschorten.</p> <p><u>Artikel 11: Bijstand aan de partijen</u></p> <p>De partijen kunnen bij het invullen van de formulieren praktische bijstand verkrijgen. In de formulieren worden ze hierop gewezen.</p> <p><i>De Koning kan inzake regels bepalen, in het bijzonder voor advocaten en gerechtsdeurwaarders, instellingen erkend voor schuldbemiddeling en verenigingen met statutair doel consumentenrechten te beschermen.</i></p>	<p>heroverweging heeft verzocht van een betalingsbevel in dat land uitgevaardigd, kan in België, het gerecht op verzoek van de verweerder:</p> <p>a) de tenuitvoerleggingsprocedure tot bewarende maatregelen beperken;</p> <p>of</p> <p>b) de tenuitvoerlegging afhankelijk maken van het stellen van een door dit gerecht te bepalen zekerheid;</p> <p>of</p> <p>c) in buitengewone omstandigheden de tenuitvoerleggingsprocedure opschorten.</p> <p><u>Artikel 16: Bijstand aan de partijen</u></p> <p>De partijen kunnen bij het invullen van de formulieren praktische bijstand verkrijgen. In de formulieren worden ze hierop gewezen.</p> <p><i>De Koning kan inzake regels bepalen, in het bijzonder voor advocaten en gerechtsdeurwaarders, instellingen erkend voor schuldbemiddeling en verenigingen met statutair doel consumentenrechten te beschermen.</i></p>	<p><u>Artikel 16: Bijstand aan de partijen</u></p> <p>← idem</p>
---	---	---